

Claude Debussy

Francia zeneszerző, zongoraművész, karmester, a 20. századi új zene egyik legjelentősebb alakja.

1862-ben született.

A párizsi Konzervatóriumot—híres mesterek tanítványaként—kítűnő eredménnyel végezte. **1883-ban** A tékozló fiú című kantatájával elnyerte a „**Római-díjat**”.

Ez egy zenei ösztöndíj, melyet kiemelkedő tehetségű ifjú muzikusok számára hoztak létre.

Három évi római tartózkodás után visszatért Párizsba, ahol letelepedett.

További utazásai során járt Londonban, Torinóban, Bécsben, Budapesten (itt szerzői estet tartott) és Moszkvában.

Az **1889-es** párizsi világkiállításon döntő benyomás éri! Megismerkedik a keleti népek zenéjével, kultúrájával, s az orosz zene és egzotikus művészet új élményével az impresszionista stílust alakítja ki.

Zenei stílusát nemcsak zenei, hanem irodalmi és képzőművészeti hatások is befolyásolták.

Az élet szépségét a csendben kereste, s a csendet a természetben találta meg.

A zene, számára ott kezdődött „ahol a beszélt szó felmondja a szolgálatot”.

Témaválasztásában a fényeket, színeket, elmosódó természeti hatásokat kereste s az ezekből eredő benyomásait impresszionisták sajátos, addig ismeretlen zenei eszközökkel fejezte ki.

Művei közül ilyenek:

A tenger

Felhők

Fátylak

Léptek a hóban

Holdfény

Kislányának, Emmának—akit Susu-nak becézett— írta a *Gyermekkuckó* című zongoradarabot. Ebben a gyermekszoba kis titkait kilesve, 6 hangulatkép formájában ajándékozta Emmának.

Ezek közül néhány:

Hópelyhek tánca

A kis pásztor

A négerbaba tánca.

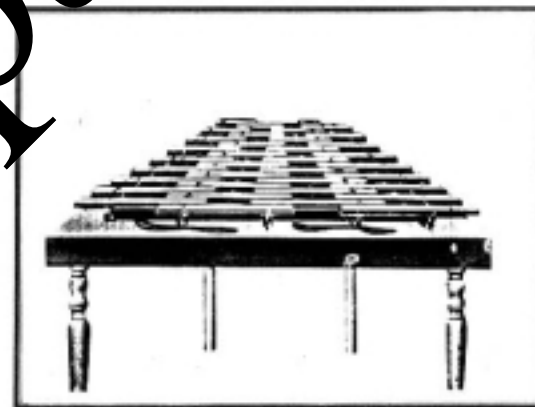
Utolsó éveire súlyos betegség vetett árnyat. **1918. március 25-én halt meg Párizsban.**

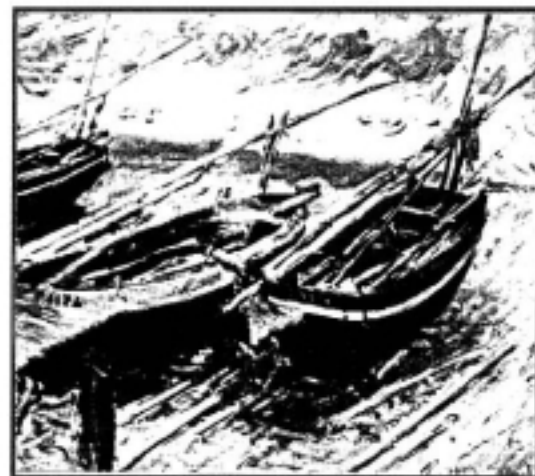
Degas: Primabalerina. 1876 k. Párizs, L

Azilofon (facimbalom)

Ősi keleti-ázsiai eredetű ütőhangszer, skálázott hangolt falemezek sorát tartalmazó, amelyeket faütők szólaltatnak meg.

Xilofon

Monet: Barkák, Budapest, SzM